

Pan Tydlitýt a pan Tydlidát

Hana Zagorová

Je to pár let, co světem jdou dva kamarádi, znám je náhodou,
jeden má vousy a tváře pod licousy,
jen račte povšimnout si, až přijdou pojednou.

Pan Tydlitýt, pan Tydlidát, ti uměj` nejkrásnější písně hrát.
Z not staví hrady a z písní vodopády,
jsou tam a hned zase tady, však pouze jedenkrát.

Tydlidát, ten hraje na kytaru, Tydlitýt je jeho dirigent.
začnou hrát a lidé tančí v páru, kam jen vstoupí tenhleten
pan Tydlitýt, pan Tydlidát, ti umějí nejkrásnější písně hrát,
hned všechny zvednou svou písní neposednou,
ať dřív než hvězdy zblednou, tak nikdo nejde spát.

Auauauau...

Snad byl to sen, jak sen má být, a jestli ano, pak je krásné snít.

Snad se mi zdálo, že se to někdy stalo, že chtěli tolik málo,
jen radost z hudby mít.

Tydlitýt, ten hraje na kytaru, Tydlidát je jeho dirigent,
začnou hrát a lidé tančí v páru, kam jen vstoupí tenhleten
pan Tydlitýt, pan Tydlidát, ti umějí nejkrásnější písně hrát.
A pěkně v rytmu, že zaženou tu i tmu, do těla ďábel vlít mu,
kdo chtěl jen klidně stát.

Pan Tydlitýt, pan Tydlidát, ti umějí nejkrásnější písně hrát,
jen skončí práci, jak stěhovaví ptáci
jdou hned na další štaci, do týdně sedmkrát.

Pan Tydlitýt, pan Tydlidát, ti umějí nejkrásnější písně hrát,
hned všechny zvednou tou písní neposednou,
ať dřív než hvězdy zblednou, tak nikdo nejde spát.

Pan Tydlitýt...